

Раздай го на сиромаситѣ!

Това като чу Исусъ, рече му:
„Още едно ти не достига: все що
имашъ, продай и раздай на сиромаситѣ и ще имашъ съкровище на
небето; и дойди, та ме послѣдвай!“*)

Истинскиятъ или разумниятъ животъ има свой вътрѣшенъ смисълъ. Не е достатъчно само да говоримъ, че животътъ има смисълъ, защото когато казваме, че животътъ има смисълъ, въ сжщностъ ние го считаме като нѣщо механическо, външно, което нѣма нищо общо съ насъ. Свѣтлината има смисълъ за очитѣ, понеже отваря просторъ прѣдъ човѣка и му показва пжтя, по който той трѣбва да се движи. Топлината сжщо така има смисълъ за човѣка. Като говоримъ за топлината, ние не разбираме резултата на онова горение, което разтопява елементитѣ, но подразбираме онази естествена, нормална топлина, която подхожда на човѣка и му дава свобода на движение. Безъ топлина човѣкъ не може да се движи. Казваме, че човѣкъ трѣбва да мисли. Защо? — Мисълта е подобна на свѣтлината. Свѣтлината и топлината иматъ сходни качества. Както топлината дава свобода въ движенията на човѣка, така и чувствата създаватъ движение, потикъ. Нѣкой казва: „Азъ нѣмамъ интересъ къмъ нищо.“ — Такъвъ човѣкъ е безжизненъ, въ него нѣма чувства; той може да философствува, да мисли, колкото иска, но въ него нѣма потикъ, нѣма движение. Не е мисълта, която дава потикъ въ живота на човѣка.

Свърѣмнената наука е допринесла много нѣщо за човѣчеството, но сжщеврѣменно тя донѣкъждѣ е объркала понятията му за живота. И сега, всички учени доказватъ, какъ се разширяватъ тѣлата. Тѣ твърдятъ, че тѣлата се разширяватъ

*) Марка 10:21.